

Илия. Да ма земе дявола ако не е истина. О Боже, прости ми грѣха.

Максъ. Е като е тѣй — азъ зная и други колай (*изважда единъ пищовъ и го пригълъдва*)

Илия. (*занича и той*) Какво е туй проклѣто съчево?

Максъ. Пищовъ.

Илия. Махнете го, Г-не. Да не бѫди я пълно?

Максъ. Не е още!

Илия. Ако и да не е, махнете — може да грѣмни.

Максъ. Първо да го напѣля (*вади изъ джоба си полнка единъ фишекъ съ барутъ*)

Илия. Не си играйте — опасно е.

Максъ. Е, че го подсипвамъ

Илия. Случвало са сѫ много хати.

Максъ. Сега му сипвамъ барутъ.

Илия. (*за себъ си*) Азъ сбъркахъ конціе те.

Максъ. На и парцаль — да го натѣпчи.

Илия. (*бръше си потъ тъ отъ чело то*) Не знамъ защо ми са мокри чело то.

Максъ. Е сега и крушума.

Илия. Беки и крушумъ! Оставете бари крушу-
ма на страна.

Максъ. Крушумъ Инглишки.

Илия. Поразумно — направете писалка отъ него.

Максъ. Сега е вече вѣтрѣ.

Илия. Уфъ, уфъ.

Максъ. Напѣлнихъ го вече добре.

Илия. Па защо?

Максъ. Да ви пробия главата съ него.

Илия. На най доброя си приятель — па зетя си да пробиете главата?!

Максъ. Догдѣ не влѣзе крушума въ мозъка ви — не можете ми стана зетъ.

Илия. По бихъ желалъ да иѣмамъ мозъкъ въ глава та си отъ колко то пакиченъ съ крушуми.

Максъ. Дръжте са, Г-не (*замърва го*)